

## РЕГЛАМЕНТ НА КОМИСИЯТА (ЕО) № 1897/2000

от 7 септември 2000 година

**за прилагане на Регламент на Съвета (ЕО) № 577/98 относно организирането на извадково изследване за работната сила в Общността във връзка с оперативната дефиниция за безработица**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент на Съвета (ЕО) № 577/98 от 9 март 1998 г. относно организирането на извадково изследване за работната сила в Общността<sup>1</sup> и по-специално член 4, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

- (1) в съответствие с член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 577/98, следва да се състави дефиницията на променливите и списъкът от принципи за формулирането на въпросите, отнасящи се до трудовия статус.
- (2) международната съпоставимост на статистиката на труда изисква от държавите-членки и институциите на Общността да измерват заетостта и безработицата според дефиницията за заетост и безработица на Международната организация по труда (МОТ).
- (3) Комисията се нуждае от сравними индикатори, за да наблюдава и оценява напредъка, осъществен при прилагането на Насоките за заетостта<sup>2</sup>.
- (4) необходима е следователно обща дефиниция за безработица във всички държави-членки и по-нататъшно хармонизиране на въпросниците за изследването на работната сила.
- (5) мерките, предвидени в настоящия регламент са в съответствие със становището на Статистическия програмен комитет, създаден с Решение на Съвета 89/392/ЕИО, Евратом<sup>3</sup>,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

### *Член 1*

1. Дефиницията за безработица е представена в Приложение I на настоящия регламент.
2. Принципите за формулирането на въпросите, отнасящи се до трудовия статус, са представени в Приложение II на настоящия регламент.

### *Член 2*

---

<sup>1</sup> ОВ L 77, 14.3.1998 г., стр. 3

<sup>2</sup> ОВ С 69, 12.3.1999 г., стр. 2

<sup>3</sup> ОВ L 181, 28.6.1989 г., стр. 47  
32000R1897 – ЦПР редактиран

1. Въпросите за трудовия статус за целите на извадковото изследване за работната сила в Общността следва да съответстват на принципите, заложи в Приложение II на настоящия регламент, както и да позволяват измерването на безработицата, така както е дефинирано в Приложение I.
2. Параграф 1 обаче не може да се прилага за времето, необходимо за адаптиране на извадковото изследване на работната сила. В такъв случай, по време на предаването на Евростат на данните от извадковото изследване на работната сила, държавите-членки посочват ясно отклоненията от дефинициите и принципите, посочени в параграф 1.

### *Член 3*

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след неговото публикуване в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел, на 7 септември 2000 година.

*За Комисията:*

***Педро Солбес Мира***

*Член на Комисията*

### *ПРИЛОЖЕНИЕ I*

Проучване на работната сила: дефиниция за безработица

1. В съответствие със стандартите на МОТ, приети на 13-тата и 14-тата Международна конференция на статистиците по труда (МКСТ), за целите на извадковото изследване на Общността за работната сила, безработните лица обхващат лица от 15 до 74 годишна възраст, които са:
  - (а) без работа по време на референтната седмица, т.е. не са имали нито работа, нито са работили (за един час или повече) като заети лица или като самостоятелно заети лица;
  - (б) на разположение да започнат работа, т.е. били са на разположение да започнат работа като заети лица или като самостоятелно заети лица преди края на двете седмици, следващи референтната седмица;
  - (в) търсили активно работа, т.е. предприели са специфични стъпки през четириседмичния период, който завършва с референтната седмица, за да търсят работа като заети лица или

като самостоятелно заети лица, или които са намерили работа, която ще започнат по-късно, т.е. в рамките на период от максимум три месеца.

По смисъла на точка 1, буква в), следващите стъпки се считат за специфични:

- установяване на контакт с публично бюро по труда, независимо от това кой е поел инициативата (възобновяването на регистрацията единствено по административни причини не е активна стъпка),
- установяване на контакт с частна агенция (агенция за временна работа, фирма, специализирана в набиране на персонал и др.) за намиране на работа,
- директно кандидатстване при работодатели,
- търсене на съдействие от приятели, роднини, синдикати и др. за намиране на работа,
- подаване или отговаряне на обяви за работа,
- разглеждане на обяви за работа,
- явяване на тест за наемане на работа или на интервю,
- търсене на земя, помещения или оборудване,
- кандидатстване за разрешения, лицензи или финансови средства.

2. Образованието и обучението се считат като начини за подобряване на квалификацията, но не и като начини за търсене на работа. Лицата без работа и тези, които се образоват или обучават ще се класифицират като безработни само ако те са “на разположение да започнат работа” или “търсят работа”, както е дефинирано в точка 1, букви б) и в).

3. Временно освободените от работа се класифицират като безработни, ако не са получили някакво значимо възнаграждение или заплата (като значимо се определя  $\geq 50\%$ ) от техния работодател или ако са “на разположение да започнат работа” и “търсят работа”. Временно освободените от работа се третират като случай на неплатен отпуск по инициатива на работодателя – включително отпуск, изплатен от държавния бюджет или от фондове (16-та МКСТ). В този случай, временно освободените от работа са класифицирани като заети, ако те имат договорена дата, на която се връщат на работа и ако тази дата попада в период от три месеца.

4. През неактивния сезон за работа не може да се счита, че сезонните работници са формално свързани с работата им през активния сезон – защото те не продължават да получават възнаграждение или заплата от техния работодател, макар че имат обещание за завръщане на работа. Ако не работят извън сезона, те се класифицират като безработни само ако “са на разположение да започнат работа” или “търсят работа”, в съответствие с дефинициите в точка 1, букви б) и в).

## *ПРИЛОЖЕНИЕ II*

Проучване на работната сила: принципи за формулирането на въпросите за трудовия статус

1. Въпросите за трудовия статус според дефиницията на МОТ (заети, безработни или неактивни) са обикновено първите въпроси в индивидуалния въпросник, непосредствено след тези за демографските характеристики на членовете на домакинството. По-специално, те не се предшестват от въпроси за основната или

обичайната дейност (студент, домакиня, пенсионер и др.), или за административния статут на регистрацията в публично бюро по труда с оглед получаване на обезщетения за безработица, когато това би накърнило отговора на въпросите за трудовия статус според МОТ.

В случай на зависима анкета в по-късни етапи на изследването и когато трудовият статус като заето или неактивно лице е очевидно постоянен или стабилен, трудовият статус на лицата може бързо да се провери във връзка със статуса им в предишните етапи на изследването.

2. Последователността на въпросите за заетостта се състои най-малко от два отделни въпроса: единият въпрос е дали лицето работи в момента, другият – дали има работа, макар че временно отсъства от работа (лица в отпуск). Въпросът за това дали лицето работи трябва да предшества въпроса дали то има работа, така че контрастът между двата въпроса спомага напълно да се идентифицират временно отсъстващите от работа.

Идентифицирането на временно освободените от работа (неплатен отпуск по инициатива на работодателя) и тяхното класифициране като заети (или безработни) лица зависи от две условия на формалната им връзка с работата: обещанието да се върнат на работа след края на непредвидените обстоятелства или краткия срок ( $< = 3$  месеца) от спирането на прилагането на трудовия договор. И двете условия са определени чрез въпрос, който е поставен веднага след като лицата са запитани за временното им отсъствие от работа или причината, поради която те не са търсили работа през последните четири седмици, или още чрез категориите отговори на тези въпроси.

3. Въпросите за заетостта и търсенето на работа трябва да съдържат ориентир за идентифицирането на лицата с незначителна работа – с продължителност само няколко часа или дори един час.
4. Въпросите за заетостта и търсенето на работа трябва да съдържат ориентир за идентифицирането на неплатените семейни работници. Те могат да се идентифицират и с отделен въпрос за това, дали работят.
5. Въпросите за заетостта трябва ясно да посочват, че само работата срещу заплащане или възнаграждение се счита като икономическа активност в рамките на МОТ.
6. Референтният период на заетостта трябва да бъде ясно определен. Въпросът за заетостта се отнася като правило за последната седмица, дефинирана като “периода от понеделник до неделя”, посочвайки точната дата.  
Референтните периоди за търсене на работа и възможност за започване на работа трябва да бъдат ясно определени. Двата въпроса за търсене на работа и начините за търсене на работа се отнасят до миналите четири седмици, включително референтната седмица и въпросът за възможността за започване на работа се отнася към периода до края на двете седмици, следващи референтната седмица.
7. Въпросът, отнасящ се до търсенето на работа, е зададен на всички лица, на които вече им са били поставени въпросите за заетостта и техният отговор ги идентифицира като лица, които нямат работа. Този въпрос не е предшестван от никакъв друг въпрос-филтър. В случай на зависима анкета в по-късните етапи на изследването и когато

трудовият статус като заето или неактивно лице е очевидно постоянен или стабилен, трудовият статус на лицата може бързо да се провери във връзка с техния статус в предишния етап на изследването.

8. Въпросът за търсене на работа трябва да се отнася за всяко усилие на респондента, дори и нерегулярно, да намери работа или да установи свой собствен бизнес. Формулировката на въпроса трябва да бъде такава, че да не счита като достатъчно условие за търсене на работа единствено продължителното търсене през целия референтен период.
9. Въпросът за начините за търсене на работа трябва да съдържа активни и пасивни начини за търсене. Като активни начини се считат следните:
  - установяване на контакт с публично бюро по труда,
  - установяване на контакт с частна агенция за намиране на работа,
  - директно кандидатстване при работодатели,
  - търсене на съдействие от приятели, роднини, синдикати и др. за намиране на работа,
  - подаване или отговаряне на обяви за работа,
  - разглеждане на обяви за работа,
  - явяване на тест за наемане на работа или на интервю,
  - търсене на земя, помещения или оборудване,
  - кандидатстване за разрешения, лицензи или финансови средства.
10. Установеният контакт с публично бюро по труда за намиране на работа е двупосочен контакт. Той може да бъде иницииран от регистрираното безработно лице или от бюрото по труда. Този контакт може да бъде включен като първи (категория отговор от) въпрос за начините за търсене на работа. Той трябва да бъде отграничен от административното подновяване на регистрация за получаване на обезщетения за безработица (когато това не е предшествано от период на заетост или неактивност). Той трябва да бъде отграничен и от предоставената помощ от бюрото по труда за подобряване на квалификацията на регистрираното безработно лице. “Контактът с публично бюро по труда за намиране на работа” като активна стъпка включва единствено:
  - вписване на името на респондента в картотеката на бюрото по труда за първи път (след период на заетост или неактивност),
  - проучване на евентуалните свободни работни места, или
  - “предложение за работа по инициатива на бюрото по труда”, което може да бъде прието или отхвърлено от лицето, търсещо работа.
11. Начините за търсене на работа са изброяват дотогава, докато се споменат най-малко три активни метода.
12. Лицата, които понастоящем са незаети и не търсят работа, тъй като вече са намерили работа, която ще започнат по-късно – в период от максимум три месеца, трябва да се посочат като отделна категория.